

Sygn. akt: I C 34/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Waclaw
Protokolant:	sekretarz sądowy Joanna Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2018 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Banku (...) S. A. z siedzibą w W.**

przeciwko R. P.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego R. P. na rzecz powoda Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 84 831,81 zł (osiemdziesiąt cztery tysiące osiemset trzydzieści jeden złotych 81/100) wraz z umownymi odsetkami w wysokości 10 % od kwoty 82 011,24 zł od dnia 25 04 2017 r., z tym zastrzeżeniem, że w razie wprowadzenia niższej stopy odsetek maksymalnych niż umowne, w zakresie tejże ostatniej kwoty 82 011,24 zł będą naliczane odsetki maksymalne, nadto z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 2 820,57 zł od dnia 5 09 2017 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9 659,- zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 34/18

UZASADNIENIE

Bank (...) S.A. wniósł o zasądzenie od R. P. 84 831, 81 zł wraz z odsetkami:

- umownymi w wysokości 10 % rocznie od kwoty 82 011,24 zł liczonymi od dnia 25 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty,
- ustawowymi za opóźnienie od kwoty 2 740,57 zł liczonymi za okres od dnia 5 września 2017 r. do dnia zapłaty,
- ustawowymi za opóźnienie 80 zł liczonymi za okres od dnia 5 września 2017 r. do dnia zapłaty.

Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że przysługuje mu wymagalna wierzytelność pieniężna wynikająca z zawartej na piśmie umowy pożyczki gotówkowej z dnia 16 września 2013 r. w kwocie 84 831 zł. Na kwotę tą składa się 82 011,24 zł z tytułu niespłaconej pożyczki, kwota 2 740,57 zł z tytułu odsetek umownych za faktyczne opóźnienia w spłacie rat

pożyczki naliczonych zgodnie z warunkami Regulaminu (...) za okres od dnia 16 września 2013 r. do dnia 24 kwietnia 2017 r. oraz kwota 80 zł z tytułu opłat manipulacyjnych za czynności windykacyjne związane z opóźnieniem w spłacie pożyczki oraz opłat operacyjnych za obsługę pożyczki naliczonych zgodnie z warunkami Regulaminu (...). Istnienie powyższej wierzytelności, jej wysokość oraz terminy płatności odsetek wynikają wprost z wyciągu z ksiąg bankowych z dnia 29 sierpnia 2017 r.

Nakazem zapłaty z dnia 11 grudnia 2017 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie nakazał pozwanemu aby zapłacił na rzecz powoda Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 84 831,81 zł (osiemdziesiąt cztery tysiące osiemset trzydzieści jeden złotych 81/100) wraz z umownymi odsetkami w wysokości 10 % od kwoty 82 011,24 zł od dnia 25 04 2017 r., z tym zastrzeżeniem, że w razie wprowadzenia niższej stopy odsetek maksymalnych niż umowne, w zakresie tejże ostatniej kwoty 82 011,24 zł będą naliczane odsetki maksymalne, nadto z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 2820,57 zł od dnia 5 09 2017 r. do dnia zapłaty.

oraz kwotę 4678,- zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 3617,- zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniósł w tym terminie sprzeciw.

Sprzeciw do nakazu zapłaty wniósł pozwany zaskarżając go w całości oraz wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany wskazał, że powód nie przedłożył żadnego dowodu, który potwierdzałby wysokość dochodzonego przez niego roszczenia. Nie sposób za dowód takowy uznać dokumentu w postaci wyciągu z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 29 sierpnia 2017 r. Wyciąg z ksiąg bankowych nie ma przymiotu dokumentu urzędowego i jest niczym innym jak twierdzeniem strony odnośnie przysługujących mu należności. Powód nie wskazuje również na jakiej podstawie w stan wymagalności postawiona została tytułem niespłaconej pożyczki kwota wynosząca aż 82 011,24 zł, stanowiąca blisko 1/3 całej kwoty do zapłaty, w sytuacji gdy termin płatności ostatniej raty kredytu upływa dopiero 25 września 2020 r. Pozwany podkreślił także, iż spłata pożyczki została zabezpieczona przez zawarcie umowy ubezpieczenia. W zakres całkowitej kwoty do zapłaty wchodzi zgodnie z w/w zapisami umownymi także kwota 35 280 zł tytułem opłaty za ubezpieczenie (...)Kwestią kluczową jest zatem ustalenie, czy doszło do zawarcia umowy ubezpieczenia na podstawie której powód otrzymał jakiegokolwiek świadczenie, które powinno być zaliczone na poczet należności wynikającej z umowy pożyczki gotówkowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 września 2013 r. R. P. zawarł z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę pożyczki gotówkowej. W ramach zawartej umowy powód udzielił pozwanemu pożyczki gotówkowej w wysokości 120 000 zł, a całkowita kwota pożyczki wyniosła 161 280 zł i stanowiła sumę wszystkich środków pieniężnych, które bank udostępnił pożyczkobiorcy na podstawie umowy razem z opłatą przygotowawczą oraz opłatą na ubezpieczenie. Całkowity koszt pożyczki wyniósł 143 231 zł, w tym odsetki za cały okres obowiązywania umowy.

Strony uzgodniły, że kredyt będzie oprocentowany w całym okresie kredytowania według 14,99% rocznej stopy oprocentowania (oprocentowanie nominalne). W (...) postanowiono, iż o zmianie stopy oprocentowania nominalnego przed jej dokonaniem bank zawiadomi pożyczkobiorcę na piśmie lub drogą elektroniczną wskazując wysokość zmienionego oprocentowania nominalnego, wysokość kwoty miesięcznej raty oraz informację o liczbie i częstotliwości płatności rat, którą pożyczkobiorca zobowiązany będzie spłacać od momentu zmiany stopy oprocentowania nominalnego. W przypadku zmiany stopy oprocentowania nominalnego będącej wynikiem zmiany w wysokości odsetek o których mowa w art. 359 § 2⁽¹⁾ kc bank miał obowiązek poinformować pożyczkobiorcę o tej zmianie niezwłocznie po jej dokonaniu (...). Natomiast w przypadku zmiany stopy oprocentowania nominalnego, która nie spowoduje zmian w ilości ani częstotliwości płatności rat pożyczkobiorca był zobowiązany do spłaty rat pożyczki w wysokości w wskazanej w umowie (...).

Postanowiono także, iż z tytułu udzielonej pożyczki bank będzie naliczał odsetki według stopy oprocentowania nominalnego lub z uwzględnieniem wysokości odsetek maksymalnych określonych zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa, w okresach miesięcznych liczone według zmiennej stopy procentowej.

W ramach zawartej umowy kredytobiorca zobowiązał się dokonać spłaty kredytu wraz z odsetkami do dnia 25 września 2020 r. zgodnie z przedłożonym harmonogramem spłaty. Pozwany miał także opłacać ubezpieczenie (...) w wysokości 35 280 zł, naliczonej z góry. Z tego tytułu rata pożyczki z ubezpieczeniem wynosiła 3 134 zł. Natomiast kwota raty pożyczki w przypadku nieskorzystania z ubezpieczenia wynosiłaby 2 453 zł.

Stosownie do (...) umowy bank miał także prawo do powiększenia kwoty najbliższej raty o wszelkie należne opłaty za podjęte czynności windykacyjne oraz inne związane z obsługą pożyczki.

W(...) umowy postanowiono, iż z tytułu zaległości w spłacie pożyczki Bankowi należą się odsetki umowne od dnia spłaty zadłużenia wyliczone w oparciu o wskazane oprocentowanie oraz opłaty za czynności windykacyjne w tym opłata za monit telefoniczny w wysokości 35 zł oraz opłata za monit listowny w wysokości 25 zł. Nadto Bank zastrzegł sobie następującą kolejność zaliczania spłacanych rat pożyczki na poczet swoich należności z tytułu udzielonej pożyczki: na należne opłaty, należne odsetki oraz kapitał powstały do spłaty.

Strony ustaliły, że na żądanie pożyczkobiorcy za uprzednią zgodą banku, bank może zmienić wysokość, liczbę oraz terminy spłat raty pożyczki wskazanych w umowie, po wcześniejszym uzgodnieniu z pożyczkobiorcą tej zmiany w formie pisemnej, w tym za pośrednictwem serwisu bankowości telefonicznej. Pożyczkobiorca mógł także zrezygnować z ochrony ubezpieczeniowej, zgłaszając rezygnację w oddziale banku lub za pośrednictwem serwisu bankowości telefonicznej. Powód zastrzegł sobie z tego tytułu prawo do opłaty w wysokości 50 zł ((...)). W przypadkach przedterminowego zakończenia ochrony ubezpieczeniowej opisanych w ogólnych warunkach ubezpieczenia (...), ubezpieczyciel miał dokonać zwrotu składki za niewykorzystany okres ochrony, pomniejszając odpowiednio kwotę pozostałej do spłaty pożyczki.

W przypadku niedotrzymania przez pożyczkobiorcę warunków udzielenia pożyczki albo w razie utraty przez pożyczkobiorcę zdolności do kredytowej powód mógł wypowiedzieć umowę pożyczki z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia. Jeżeli pożyczkobiorca nie spłaciłby swoich zobowiązań wobec banku w terminie wskazanym w wypowiedzeniu cała kwota powiększona o należne odsetki i opłaty stałaby się wymagalna. Do chwili spłaty zadłużenia wobec banku, również po rozwiązaniu umowy, powodowi miały przysługiwać odsetki od należnych, a niespłaconych w terminie kwot pożyczki w wysokości odsetek umownych wyliczonych w oparciu o oprocentowanie nominalne z uwzględnieniem wysokości odsetek maksymalnych określonych zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa. W przypadku rozwiązania umowy odsetki miały być liczone w oparciu o oprocentowanie nominalne obowiązujące w dniu jej rozwiązania.

W przypadku niewykonania przez pożyczkobiorcę zobowiązań finansowych wynikających z umowy oprócz poniesienia kosztów obsługi nieterminowej spłaty o których mowa powyżej pożyczkobiorca miał być zobowiązany do poniesienia kosztów sądowych i postępowania egzekucyjnego.

dowód: umowa pożyczki gotówkowej, k. 53-55; regulamin (...) Banku (...) S.A., k. 56; harmonogram spłaty rat, k. 57-58; wniosek ubezpieczeniowy (...), k. 64-65

W związku z rezygnacją pozwanego z zawartego wcześniej (...) z dniem 13 grudnia 2013 r. ochrona ubezpieczeniowa z tego tytułu wygasła. Pozostała do spłaty kwota pożyczki brutto (kapitał) została pomniejszona o niezamortyzowaną część opłaty z tytułu ubezpieczenia za niewykorzystany okres ochrony ubezpieczeniowej i w związku z tym obniżono wysokość miesięcznej raty, która od 25 grudnia 2013 roku wynosiła 2 485 zł. . Obniżona o kwotę ubezpieczenia tj. o kwotę 33 629,65 zł kwota kapitału pozostałego do spłaty na dzień 25 listopada 2013 r. wyniosła tym samym 126 049,62 zł. Kwoty pomniejszenia kapitału do spłaty nie uznano przy tym za fizyczną jednorazową spłatę kapitału w tej

części, lecz za zgodą i wiedzą pozwanego o tę kwotę pomniejszono odpowiednio kwotę poszczególnych rat w ramach spłaty globalnego zobowiązania do końca obowiązywania.

dowód: oświadczenie o rezygnacji, k. 63; pismo dotyczące rezygnacji, k. 66, poz. 3* kolumny 3 szczegółowego rozliczenia wpłat – k. 59.

Pozwany uiszczał regularnie wpłaty do stycznia 2017 r., choć nie w pełnych kwotach.

Od stycznia 2017 r. uiszczania wpłat zaniechał. W związku z brakiem spłat rat pożyczki począwszy od lutego 2017 r. powód rozwiązał umowę za zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia. Na dzień 27 kwietnia 2017 r. pozostała należność główna wraz z odsetkami, opłatami i prowizjami należnymi powodowi wynosiła 84 831, 81 zł. Należność główna stała się wymagalna z dniem 11 czerwca 2017 r.

dowód: pismo z dnia 28 kwietnia 2017 r., k. 60, zestawienie wpłat do stycznia 2017 r. – niezaprzeczone k59.

Pismem z dnia 9 sierpnia 2017 roku powód wezwał R. P. do zapłaty kwoty 87 101, 16 zł w terminie do dnia 16 sierpnia 2017 r. Na kwotę tą składały się:

- 82 011,24 zł z tytułu niespłaconego kapitału,
- 5009,92 zł z tytułu niespłaconych odsetek umownych,
- 80 zł z tytułu opłat naliczonych zgodnie z Regulaminem (...).

dowód: pismo z dnia 9 sierpnia 2017 r., k. 67

Z tytułu rozwiązania umowy pożyczki pozwany był zobowiązany do zapłaty powodowi kwotę 84 011,24 zł na którą składały się następujące kwoty:

- 82 011,24 zł z tytułu niespłaconej pożyczki wraz z odsetkami umownymi w wysokości 10,00 % rocznie liczonymi za okres od dnia 25 kwietnia 2017 r. do dnia faktycznej zapłaty,
- 2740,57 zł tytułem odsetek umownych za faktyczne opóźnienia w spłacie rat kredytu w wysokości 10,00 % w skali roku od udzielonej pożyczki za okres od dnia 16 września 2013 r. do dnia 24 kwietnia 2017 r.,
- 80 zł tytułem opłat za czynności windykacyjne związanych z opóźnieniem w spłacie pożyczki oraz opłat operacyjnych za obsługę pożyczki.

dowód: szczegółowe rozliczenie wpłat na rachunek pożyczki gotówkowej, k. 59; wyciąg z ksiąg bankowych nr (...), k. 16

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej przy tym kolejności i dla porządku stwierdzić należy, iż bezspornymi w sprawie okolicznościami są zawarcie umowy przez strony, ostatecznie zaprzestanie spłaty rat pożyczki przez pozwanego od lutego 2017 r. i wypowiedzenie wskutek tego przez powodowy bank wzmiankowanej umowy pożyczki gotówkowej.

Podstawę prawną żądania stanowi tu przepis art. 720 kc określający, że przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. W niniejszej sprawie zastosowanie winny znaleźć także przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, przy uwzględnieniu, że z zgodnie z art. 3 ust. 1 tejsze ustawy przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w

walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi oraz art. 3 ust. 2 pkt 1 określającego, że za umowę o kredyt konsumencki uważa się również umowę pożyczki.

Powód w toku niniejszego postępowania wykazał nie tylko sam fakt zawarcia umowy, lecz również przedłożył dokumenty dotyczące rozliczenia wpłat poszczególnych rat, ustalenia ich wysokości po odstąpieniu od ubezpieczenia, a także dokumenty dotyczące wypowiedzenia umowy z dnia 28 04 2017 r.

Powyższym dokumentom i okolicznościom pozwany nie zaprzeczył, wywodząc jedynie na ostatniej rozprawie, iż „podtrzymuje stanowisko zawarte w sprzeciwie”

Z procesowego punktu widzenia, wobec przedstawienia przez stronę przeciwną konkretnych zestawień, twierdzeń, oraz potwierdzonych za zgodność dokumentów należało uznać, iż przy niezmienionym stanowisku procesowym, strona pozwana treści nowo przedłożonych dokumentów nie zaprzeczyła, nie odnosząc się również do okoliczności faktycznych podawanych przez stronę powodową i nie zaprzeczając nim.

Zauważyć przy tym należy, iż pozwany, prócz twierdzeń i zarzutów, nie przedstawił żadnych dowodów, czy przeciwdowodów, które mogłyby wiarygodność dokumentów i twierdzeń strony powodowej skutecznie procesowo poddać w wątpliwość. Pozwany kwestionując ewentualnie błędne wyliczenie należności, winien dokładnie wskazać i uzasadnić, z czego owo niewłaściwe obliczenie należności wynika i konsekwentnie przedstawić fakty i dowody na tę okoliczność. Tymczasem pozwany nie wskazał nawet, czy wpłacił łącznie inną kwotę niż określona przez stronę powodową w szczegółowym rozliczeniu, nie wskazał też, na czym miałyby polegać ewentualne błędne wyliczenie należności głównej i odsetek.

Warto jedynie z procesowego punktu widzenia zauważyć i podkreślić, że nie ma racji pozwany sugerując niejako w sprzeciwie, (oraz co mogłoby wynikać ze stanowiska zajętego na ostatniej rozprawie) , iż ciężar dowodu istnienia należności oraz wysokości zadłużenia z tytułu zaciągniętego kredytu miałyby w tych konkretnych okolicznościach spoczywać na powodzie.

Od strony dowodowej, czy konkretnie rozkładu ciężaru dowodu, to wskazać należy, iż ten przybiera w tej mierze czytelną konstrukcję wynikłą z dyspozycji art. 6 kc.

Jest zatem w sprawie przedłożona umowa kredytowa, są bezspornie wypłacone z tego tytułu powodowi środki w ramach uruchomienia kredytu, zatem przyjmowaną na ogólnych zasadach logiczną konsekwencją powyższego jest obowiązek udowodnienia po stronie tego na którym ciąży dług pieniężny, iż należycie się ze swej powinności zapłaty wywiązał.

Temu bowiem służy choćby podstawowa choćby w tej mierze instytucja pokwitowania, bądź uzyskania innego o podobnym znaczeniu dokumentu na okoliczność stanu zadłużenia lub braku zadłużenia dłużnika pieniężnego.

Krótko mówiąc, to nie wierzyciel co do zasady ma udowodnić , iż zapłata na jego rzecz nie wpłynęła , bowiem byłoby to istotnie obarczanie go dowodem na zaistnienie faktu negatywnego, (czyli na nieistnienie okoliczności) , co faktycznie jest w realiach niniejszej sprawy praktycznie niewykonalne.

Jeśli zatem dłużnik twierdzi , iż swego obowiązku dochował, to w pierwszej kolejności winien to siłą rzeczy udowodnić.

W tym kontekście nie do końca logicznym procesowo wydawałoby się przyjęcie, iż ewentualny brak dokumentacji potwierdzającej wpłaty kredytobiorcy, przy konkretnych twierdzeniach i zestawieniach dotyczących wysokości i czasu uiszczenia rat kredytu miałyby z założenia niweczyć moc twierdzeń i innych dowodów przedstawionych przez bank na poparcie tego, iż przedmiotowa należność faktycznie istniała i nadal istnieje i została postawiona w stan wymagalności .

Zauważyć bowiem należy, iż żadne przepisy prawa materialnego lub procesowego nie przypisują jeśli chodzi o sposób dokumentowania istnienia lub nieistnienia wierzytelności (względnie zakresu jej uregulowania) określonym rodzajom dokumentów szczególnego znaczenia, dyskredytując tym samym innego rodzaju źródła dowodowe, nie ukierunkowują też odmiennie rozkładu ciężaru dowodu z założenia zakładającego powinność wykazania danej okoliczności po stronie tego, kto z niej wywodzi skutki prawne.

Skoro tak, bank przedkładając umowę i wzmacniając ten dowód innymi dokumentami na okoliczność wysokości zadłużenia w poszczególnych okresach, a także wypowiedzeniem oraz wezwaniem do zapłaty, (przy braku np. pisemnych wyjaśnień lub sprzeciwów) w pełni swej powinności procesowej w zakresie udowodnienia wierzytelności dochował, tym bardziej co należy powtórzyć, iż pozwany w tym zakresie procesowej inicjatywy nie przejawiał.

Co więcej powyższej ocenie na przeszkodzie nie mogła stać np. powołana w sprzeciwie okoliczność nierozliczonego ubezpieczenia.

Bezspornym w niniejszej sprawie było, że w ramach zawartej umowy o kredyt konsumencki powód wypłacił pozwanemu kwotę 120 000 zł, ustalając termin spłaty wraz z terminarzem spłat rat powyższej sumy pieniężnej wraz z całkowitymi kosztami kredytu na dzień 25 września 2020 r.

Zgromadzony materiał dowodowy pozwolił także na jednoznaczne ustalenie, że pozwany odstąpił od umowy ubezpieczenia, w wyniku czego zgodnie z ustaleniami jego rata od dnia 25 grudnia 2013 roku została obniżona z 3 134 zł do wysokości 2 485 zł.

Taki był zgodny cel odstąpienia i takie faktyczne rozliczenie kredytu zostało zaakceptowane, skoro po pierwsze z chwilą rezygnacji z ubezpieczenia zgodnie z umową (por. pkt 4 wniosku k. 64) koszty ubezpieczenia zostają „zwrócone”, po wtóre zwrot zgodnie z tym zapisem „zwrot” polega tu na odpowiednim pomniejszeniu kwoty pożyczki do spłaty. (j.w.).

Prawidłowo zatem powodowy Bank, zgodnie z przywołanym zapisem pomniejszył kwotę pożyczki do spłaty rozliczając ją jak na k. 59, czego bezpośrednią konsekwencją było proporcjonalne, znaczące zresztą zredukowanie wysokości naliczanych pozwanemu wszystkich rat kredytu za cały okres jego spłaty z kwoty 3145 do kwoty 2485,- zł.

Tak też pozostała do spłaty kwota pożyczki brutto (kapitał) została pomniejszona o niezamortyzowaną część opłaty z tytułu ubezpieczenia za niewykorzystany okres ochrony ubezpieczeniowej i wyniosła ostatecznie 126 049,62 zł, co pozwany w pełni zaakceptował i czemu się podporządkował, później spłatę z niewiadomych bliżej przyczyn zaniechując.

Tak też w chwili zaprzestania spłacania zadłużenia kwota pozostała do spłaty wynosiła 82 011,24 zł.

Przepisy umowy pożyczki gotówkowej określały jaką kwota zostanie pozwanemu wypłacona i jaką będzie obowiązany spłacić.

Z umowy pożyczki gotówkowej wynika, że całkowita kwota pożyczki w wysokości 161 280 zł, to suma wszystkich środków pieniężnych, które bank udostępnił pożyczkobiorcy na podstawie umowy razem z opłatą przygotowawczą oraz opłatą na ubezpieczenie, (odjętą od zadłużenia w sposób opisany wcześniej).

W umowie wskazano nominalne oprocentowanie pożyczki oraz roczną rzeczywistą stopę oprocentowania, a także wskazano, że nominalne oprocentowanie pożyczki jest uzależnione od obowiązujących odsetek maksymalnych, o których stanowił obowiązujący w dacie zawierania umowy przepis art. 359 § 2 1 k.c. Nadto w myśl (...) zawartej umowy do chwili spłaty zadłużenia wobec banku, również po rozwiązaniu umowy powodowi miały przysługiwać odsetki od należnych, a niespłaconych w terminie kwot pożyczki w wysokości odsetek umownych wyliczonych w oparciu o oprocentowanie nominalne z uwzględnieniem wysokości odsetek maksymalnych określonych zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wykazało, że R. P. przestał regulować wynikające z tego zobowiązania raty kredytu z końcem stycznia 2017 roku. Z tych względów powód postępując zgodnie z (...) zawartej umowy rozwiązał umowę pożyczki z zachowaniem terminu wypowiedzenia. Pismo to zostało doręczone pozwanemu, następnie pozwany został wezwany do zapłaty. Na gruncie niniejszej sprawy nie budziło także wątpliwości, że we wskazanym w wypowiedzeniu terminie pozwany nie uiścił żądanej sumy a przynajmniej nie starał się nawet tego uprawdopodobnić.

Z tych też względów cała kwota pożyczki powiększona o należne odsetki i opłaty stała się wymagalna.

Z postanowień umowy pożyczki gotówkowej wynikały także opłaty, w tym opłaty wynikające z obsługi pożyczki oraz poniesienia kosztów obsługi nieterminowej spłaty oraz konieczności opłacenia odsetek. Z tych względów pozwany był zobowiązany do zapłaty powodowi kwotę 84 011,24 zł na którą składały się kwota należności głównej, odsetek umownych za faktyczne opóźnienia w spłacie rat kredytu oraz opłat.

Na podstawie art. 482 § 1 kc Sąd od kwoty wymagalnych odsetek w wysokości 2 820,57 zł zasądził ustawowe odsetki za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym tj. 5 września 2017 r. do dnia zapłaty.

Jeśli zaś chodzi o odsetki od należności głównej, te znajdują swe oparcie zapisie zdania ostatniego(...) umowy, z którego to wynika, iż od chwili rozwiązania umowy od niespłaconej należności pożyczki nalicza się odsetki (oprocentowanie) nominalne z dnia rozwiązania umowy, które w myśl zdania pierwszego jest jednocześnie limitowane wysokością odsetek maksymalnych.

Stąd w wyroku sposób sformułowania wysokości odsetek na wypadek, gdyby wysokość odsetek maksymalnych została obniżona do stopy poniżej 10 % rocznie.

Ograniczenie to zresztą i tak w opisanych warunkach zadziałaoby z mocy prawa, jednakże realnie wymagałoby wtedy ingerencji dłużnika w postaci wniesienia powództwa przeciwegzekucyjnego w tym zakresie. Stąd zapis o ograniczeniu.

Biorąc pod rozwagę wszystkie powyższe okoliczności Sąd - na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego - orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc w związku z § 2 pkt. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 1667) oraz art. 4 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1827) zasądając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9659 zł na którą składają się: kwota uiszczonej opłaty sądowej od pozwu – 3181,00 zł, koszt uiszczonej opłaty od pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym – 1061,00 zł, koszt zastępstwa procesowego – 5400 zł oraz koszt uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17,00 zł.